

Az örökimádás-kápolna mindent megváltoztatott a mexikói Juárezben

Az Észak-Mexikóban található Juárezt 2008 és 2010 között a világ egyik legveszélyesebb városának tartották a drogkereskedelemmel kapcsolatos erőszakos cselekmények miatt. Az örökimádás-kápolna azonban mindent megváltoztatott.

Ciudad Juárezben található az egyik legforgalmasabb határátkelő Mexikó és az Egyesült Államok között; egy folyó (és az országhatár) választja el a texasi El Paso városától. A város fekvésének is tulajdonítható, hogy a drogkartellek közötti harc eluralkodott, és Juárez a világ legveszélyesebb városai listájának elején foglalt helyet.

Mára azonban, köszönhetően annak, hogy jelentősen csökkent a gyilkosságok száma, az 1,3 millió lakosú város lekerült erről a rossz hangzású listáról: a 2010-es 3766 eset helyett 2015-ben 256 ember vesztette életét erőszakos cselekmény következtében.

Ez a javulás természetesen a helyi hatóságok munkájának is tulajdonítható, azonban Patricio Hileman véleménye szerint mélyebb oka van: az Oltáriszentségben jelen lévő Jézus. „Amikor egy városban éjjel-nappal imádják Istent, az a város megváltozik” – mondta Patricio Hileman, a mexikói papp, akinek célja ezer örökimádás-kápolna életre hívása Latin-Amerikában.

Patricio Hileman az argentin Mária Rádióknak beszélt arról, hogy 2013-ban misszionáriusok megnyitották az első örökimádás-kápolnát Juárezben. Abban az időben mindennap átlagban negyven ember vesztette életét, mert két drogkartell harcolt a városért, hogy onnan az Egyesült Államokba juttathassák a drogszállítmányokat: a Juárez és Sinaloa kartellek – az utóbbi feje volt Joaquín „El Chapo” Guzmán Loera drogbáró, akit Mexikó nemrég adott ki az Egyesült Államoknak.

Patricio Hileman felidézte, a helyiek arról beszéltek, azért nem ér véget a harc, mert katonák támogatják az egyik kartellt, a rendőrség pedig a másikat. A hatalomért folyó harcnak ártatlanok is áldozatul estek; a kartellek lakóházakat gyújtottak föl, sokan elmenekültek a városból.

Az egyik plébánia kétségbeesett hívei arra kérték a misszionáriusokat, nyissanak örökimádás-kápolnát a városban, mert „csak Jézus tudja megmenteni őket, csak ő adhat biztonságot”. A misszionáriusoknak csupán három napjába telt, és megnyílt az első örökimádás-kápolna Juárezben.

Egy napon, mesélte Hileman atya, amikor a város szinte ostrom alatt állt, egy helyi asszony hajnalban az örökimádás-kápolnába igyekezett szentórára. Hat katona megállította, számon kérve, hova igyekszik. Az asszony elmondta, hogy a kis kápolnába; majd, mivel továbbra sem értették, azt javasolta nekik, kísérjék el, nézzék meg saját szemükkel. A kápolnában a katonák még hat asszonyt találtak, akik az Oltáriszentséget imádták ezen a hajnali órán. Az asszony azt mondta a katonáknak: „Azt hiszitek, ti védtek minket? Napi huszonnégy órán át imádkozunk értetek.” Az egyik egyenruhás katona térdre hullott, fegyverrel a kezében, és „sírva fakadt az Eucharisztia előtt. Másnap pedig hajnali háromkor ismét ott találták: civil ruhában imádta az Oltáriszentséget, könnyei patakokban folytak.”

Két hónappal a kápolna megnyitása után rádöbbenek a város lakói: amióta megnyílt, nem volt haláleset Juárezben.

„Évente tíz kápolnát építünk – mesélt tovább Patricio Hileman a Mária Rádióknak. – Ráadásul akkoriban be akarták zárni a szemináriumot, mert csupán nyolc papnövendék tanult benne – most pedig nyolcvannyolcan vannak. A püspöktől tudom, sokan azok közül kerültek ki, akik részt vettek a szentségimádásban.”

„Ezt cselekszi Jézus egy plébánián, amikor az emberek megértik: Krisztusban találunk biztonságot” – szögezte le a mexikói lelkipásztor, majd hozzáfűzte: a legnagyobb csodák hajnalban történnek.

Hajnalban, kora reggel „vagyunk leginkább békében, akkor jobban meghalljuk Istent, az elménk, a szívünk nyugodtabb; ott vagyunk egyedül Isten előtt. Ha nagylelkű vagy Jézussal, ő ezerszer nagylelkűbb veled.”

(Forrás: Catholic News Agency, Magyar Kurír, 2017. március 16.)

(TCs XXII/3)